

Italijanski manevri so se vršili do konca avgusta ob tirolski meji, zlasti v Val di Zorto in v dolini Bordevole. Italijani se zanimajo torej tudi prav hudo za našo mejo.

Ruski uporniki. V Sebastopolu je izbruhnila med mornarskimi vojniki huda revolta. Vkljub temu, da ruska vlada ne pusti ničesar o tem uporu poročati, se je vendar izvedelo, da se je moralo bojni parnik v Odesso poslati, katero mesto so uporniki zasedli.

Nič
ni boljšega

za hitro pripravo najfinejše goveje juhe kot

Zvezda

MAGGI

e križcem

JEVE

kočke za govejo juho

po 5 vinarjev.

MAGGI-jeve kočke za govejo juho so čista, najboljša goveja juha v trdi obliki in vsebujejo tudi potrebno sol in dišave.

Samo prave z imenom MAGGI in varstveno znamko zvezdo s križcem.

14 kosov govede poginilo! Pozor kmetje!

V močvirju (Thoner Moorgebiet) pri Grafensteinu dela se zdaj po naročilu c. k. poljedelskega ministerstva od strani c. k. kmetijsko-kemične poizkušne ščacije dunajske gnojilne poizkuse; hoče se kmetovalcem vpliv umetnih gnojil na razvitek krmilnih rastlin pokazati. Pri teh poizkusih porabilo se je poleg Tomaževe žlindre tudi koncentrirano kalijevo gnojilno sol in čilski salpeter. Predpretekli teden gnojilo se je na močvirju ležeče zemljišče, kjer se name-rava napraviti pašo in ki meri 3 ha. Gnojenje se je vršilo pod nadzorstvom poklicane osebe. Med gnojenjem pa je pričelo močno deževati; kalijeve sol in salpeter sta se vsled dežja raztopila in po rastlinah razdelila. Ker ni nikdo ničesar vedel o nevarnosti in škodljivosti teh gnojilnih sredstev, ostalo je okroglo 50 kosov govede, kakor po navadi brez nadzorstva na tem neaktiviranem močvirju, ki se rabi kot paša. Živina je silila na gnojeno ploščo in se nažrla rastlin, ki so bile namočene z rastopino omenjene umetne soli. Ponoči je skoraj vsa živina zbolela. Poginilo je 14 kosov govede in sicer 5 krav, 7 telic ter dva mlada vola. Obdukcija je dokazala, da je bila živina vsled raztopljene gnojilne soli zastrupljena. Skupne cenjene škode je 7.606 kron. Od poginjenih živali jih je bilo le 6 zavarovanih, tako da trpijo prizadeti posestniki prav ogromno škodo. Upati je, da hode oblast na tej nesreči popolnoma nedolžnim kmetovalcem priskočila in jim pomagala. Živinorejci pa naj se ta prvi slučaj zastrupljenja z omenjenimi umetnimi gnojili zapomnijo in naj bodo jako previdni!

Dopisi.

Bohova. (Črnuh in pes.) Pred kratkim je bil preznani bohovski steber klerikalne stranke Francel Francesch pred mariborski sod-niji obsojen na 50 K globe oz. 5 dni zapore. Presveta jeza in gola kristjanska ljubezen sta siromačka spravila v obsodbo. Stvar pa je taka. Gosp. Francelček je od nekdaj že pisano gledal svojega sosedo g. Jakob Grascitza, ki mu je vstric sosed. Tega sosedo smatra kot hudega nemčurja in Štajercijanca, in nemčurje in Štajercijance bi vse najraje kar na en grizljaj po-batal. Od slovitih zadnjih občinskih volitev

pri katerih je g. Francelček s celo svojo četo pošteno pogorel, ima na svojega vstričnega so-seda prav hudo piko. G. Grascitza ima tičnega psička in ta revček je v svoji igrači prišel na Frangešev travnik, češ, da ne pozna dobro meje. Ko to g. Frangeš vidi, mu v sveti jezi zavre vroča kri, skoči po puško in sproži po ubogemu psičku. Strelec je bil preveč strasten in razbur-jen, zato nedolžno živalce ni zadel. Tri korake od psička pa je stal 3 letni sinček g. Gra-schitza. Hvala Bogu, da se tudi nedolžnemu detetu nič ni zgodilo, čeprav bi bilo po nesrečni naključbi lahko usmrteno. Ta prizor, ki prav očitno kaže lepo kristjansko ljubezen do svojega bližnjega, je bil vzrok omenjene obsodbe. Ome-njeno naj še bo, da je g. Frangeš vstrčil pre-ko velike državne ceste. Bi ne bilo mogoče, da bi se tudi na cesti bila le prelahko naredila grozna nesreča? Oj ti prelepa kristjan-ska ljubezen!

Slivnica pri Mariboru. Predprejšno nedeljo so imeli „čuki“ in „čukeci“ v gostilni Les-jak a grozno veliko, lepo in čudapolno zboro-vanje in veselico. O posameznostih tega vesel-jnega zborovanja smo itak že poročali nekaj za-nimivosti. Čudno, prečudno se nam dozdeva po-stopanje oštirja g. Lesjak-a. Privrادل je v Slivnico pred dvema leti iz Rotweina. V Rot-weinu je bil g. Lesjak tak prepričan Nemec in liberalc, da so ga somišljeniki njegovi v deveta nebesa vzdigovali. Potem se je premaknil ne-kako na rdečo stranko in tukaj pri nas se je pa popolnoma prevrgel na črno-slovensko stran. To vam je grčast možak! No pa vse to bi mu se lahko odpustilo in mu lično prekoženje pri-zanašali, ako bi gospod sedaj vrhu vsega ne šinfal in zmerjal Nemce, liberalce in Štajercij-ance. Nerazumevno nam je, da je tako hitro in lahko svojo farbo zmenjal, pa še bolj ne-razumljivo, da se je ob enem tudi vseh strastij svoje najnovejše črno-slovenske stranke nasezal. No, če smo pa Štajercijanci in Nemci strup mu v srci in pezdri v očeh, te pa g. Lesjaku ne bomo kalili mir-njegovih prs, ter se bomo za-naprej njegovega obličja in njegove — go-stilnice izogibali. Naj pa prav pogosto k njemu mesto nas prihajajo frajlice „Marijinega društva“ s celo sujto svojo in z njih generalom, župni-kom iz Frama g. Muršič-em. Drugič več kaj!

Novice.

Opomin. Nedeljski „Gruzer Tagblatt“ prinaša članek „Eine Mahnung“, ki se tiče sicer v prvi vrsti kranjskih razmer, ki ga je pa vkljub temu splošnem uvaževanju priporočati. Članek se glasi: — „Vsa moč ljudstva je vočigled tekmovalja na duševnem in gospodarskem polju prisiljena, da se postavi v službo vstvarjajočega dela na obeh poljih in porabi najvišji napor, da ne po-neha ter je prekosijo drugi tekmovalci. Poglejmo pa razmere na Kranjskem! Škodljiva, ozkosrčna politika slovenskih strank, katere brez ozira na razvoj in napredek dežele ter njenega prebivalstva posebne namene zasledujejo, duševno in gospo-darsko življenje ovirajo, ja umetno zadržujejo, naravne pomožne vire ne izrabljajo, kratko sto-rijo mnogobrojne zamude na blagru dežele, — pusti še mnogo, mnogo želeti. Politična in nacio-nalna strast, sebičnost voditeljev ne dopustijo temeljito izboljšanje duševnega in gospodarskega nazadovanja; ja zdi se skoraj, da si niso iz trde šole zadnjih desetletij prav nič naučili. Izpolnje-vanje nacionalne domišljavosti in gojitev nacio-nalnega šovinizma stojijo žal tudi danes še v ospredju, igrajo najvažnejšo vlogo in potiskajo vse druge zadeve nazaj. Triumfi kake sokolske slavnosti imajo v očeh gotovih voditeljev večjo vrednost nego ves ptujski promet, kakšna pan-slavistična demonstracija jim velja več kakor dviganje kmetijstva, fantom slovenske univerze jih mika bolj nego razvitek zaostalega ljudskega šolstva, odprava nemških napisov jim stoji mnogo višje nego ves duševni in gospodarski napredek. Z ozirom na občinsko upravo v Ljub-ljani se je pač že uvidelo, da je vrnitev v pre-magane razmere Hribarjeve dobe izključena. Do tega spoznanja pa se slovenske stranke še niso mogle dvigniti, da se ne sme čas z nacionalnimi malenkostmi zapravljati, ko se drugod mrzlično delovanje razvija, da bi se gospodarsko življenje k največjemu procvitu pripravilo. Plodonosno

delo, napredek in razvitek na duševnem ter go-spodarskem polju naj bodejo torej geslo, cilj in strmljenje vseh, ki so dobre volje.“ — Resnič-no so te besede in tudi mi jih podpisemo z obema rokama. Vsa tista brezplodna politika naro-dnjaštva naj se vrže v staro železo in gospodar-stvo slovenskega ljudstva se bode vse drugače ter vse lepše razvijalo!

Milost za ptico. V Parizu obstoji že dalje časa društvo, ki hoče Francozom odvaditi poje-dinje z malimi pticami. Učenjaki so dokazali, da se z uničenjem male ptice le v francoskih vino-gradih na leto čez 100 milijonov škode napravi. Ta račun je natančen in se je napravil na podlagi škode, ki jo povzroči mrčesje. Ne gre se torej tukaj le za rahločutnost, marveč za zadevo velikega gospodarskega in socialnega pomena, za katero bi se morali zanimati tudi vlada in občine. „Ptčki, ki jih sladkosnedi ljudje pojeste“, piše omenjeno društvo, „na-stanejo milijone in povzročijo kmetom mnogo solz. Vaša sladkosnednost je enaka zločinu, ki uničuje velike ljudske interese. Agronom Bandonny je objavil knjigo, v kateri pravi: „Ako bi vsa ptica po svetu izginila, bi človek čez 9 let ne mogel več na zemlji živeti, pa čeprav bi se vsa mogoča sredstva zoper mrčesje porabilo“. Učenjak Fabre, ki je skozi desetletja preštudiral življenje mrčesja, pravi: „Ljudje so bedasti, ne, nori, kër ubijajo malo ptico, ki je najboljše varstvo za setve“. — Splošno se za-bteva varstvo nežni ptici, ki nam tako nezmerno koristí.

Abdul Hamid zopet oče. Iz Konstantinopla se poroča, da je postal prejšnji turški sultan Abdul Hamid zopet oče. Kakor znano, biva med zdaj kot jetnik v gradu Alatin pri Soloniku. Pomisliti se mora, da je Abdul Hamid l. 1848 rojen, torej že 70 let star. In vendar mu je ena njegovih haremskih žensk zopet sinčka porodila. Preje je imel že 7 sinov in 6 hčerk; Abdul Hamid ima torej zdaj skupno 14 otrok.

Preveč krmil je neki posestnik pri Linzu svojega lepega plemenskega bika. Hotel ga je prodati. Da bi lepše izgledal, dal je biku 15 kil rži in primerno množino vode. Kmalu nato pa je bicek badastemu posestniku poginil.

Iz Spodnje-Stajerskega.

Otto Erber †.

V neki graški bolnici umrl je eden najbolj-ših mož na Spodnjem Štajerskem, g. Otto Erber župan na Muti, deželni poslanec, svetnik trgo-ske zbornice, član okrajnega zastopa in šolskega sveta v Marenbergu itd. Pokojni Erber bil je eden tistih redkih moč, ki se dvignejo iz okoli-mej svojega stanu in katerih srce se ogreva za druge. Vkljub temu, da je bil sam tovarna-razumel je težnje obrtništva in kmetijstva in je bil v vseh javnih zastopih navdušeni zagovornik gospodarskega napredovanja v štajerski deželi. V zasebnem življenju, kot človek bil je Erber ljubezniv, srečen družinski oče, moč z vzornim življenjem. Napredna armada na Spodnjem Štajerskem izgubi s pokojnim Erberjem enega svojih najboljših vodij. Mi mu obljubujemo ob njegovem grobu, da bomo napredno našo misel zanaprej ščitili in širili. Počivaj, dragi pokojni v mirni gomili, počivaj pod zeleno štajersko trato, katero si tako globoko ljubil!

„Narodna stranka“ se pripravlja na svoj občni zbor, ki ji je pravzaprav popolnoma nepotreben. Ali, malo „tam-tama“ se mora tej go-spodi že privoščiti. Saj se hoče s tem le agoran-stranke prikriti. V zadnji številki smo na uradnem mestu svojo sodbo o tej „narodni stranki“ napisali, to pa zlasti z ozirom na fenomenalno farizejstvo, ki ga je izrazil neki „odlični slove-ski politik“ glede taktike „narodne stranke“. Prilizovanje tako grde vrste se pa tudi — k-rikalcom samim studi. In zato so dali v „Straž-dotičnemu“ odličnemu slovenskemu politiku zaslužen brc. Torej, gospod „odlični sloven-ski politik“, nič ne bode s slavnostnimi obedi, katere ste špekulirali! ... Sicer pa omeniti tudi še zanimivost, da smo dobili od večih iz sedanjih pristaših „narodne stranke“ pisa-ki se povsem strinjajo z našim zadnjim uro-

lom. Torej je vendar tudi v „narodni stranki“ nekaj mož, ki se sramujejo klečeplaztva pred klerikalnimi ljudskimi sleparji. „Narodni list“ sam pa se ne upa niti z besedico razpršiti sum, da se strinja z omenjenim hinavskim farizejstvom. Ne bomo se motili, ako pravimo, da razpolaga dotični „odlični slovenski politik“ s precej venkom in da ga vsled tega slavna „narodna stranka“ prav krvavo potrebuje... „Oni imajo nazore“

Iz Ptuj. Ces. kralj. sodnik dr. A. Petrovitsch v Ptuj izstopil je iz sodnijske službe in se hoče posvetiti advokaturi. Vsled tega je vstopil v znano odvetniško pisarno dra. pl. Plachki (nasproti minoritskega klostra.) Dr. Petrovitsch nastopal bode zlasti kot zagovornik v kazenskih zadevah. Služboval je kot sodnik že dolga leta po raznih spodnjestajerskih mestih in so mu vsled tega tukajšnje razmere prav dobro znane. Odvetniška pisarna dr. pl. Plachki je s tem izdatno povečana.

Letni in živinski sejmi na Štajerskem.

Sejmi brez zvezdic so letni in kramarski sejmi; sejmi, znamenovani z zvezdico (*) so živinski sejmi, sejmi z dvema zvezdicama (**) pomenijo letne in živinske sejne.

Dne 7. septembra na Ptujski gori*, okr. Ptuj; pri Sv. Gorah**, okr. Kozje; v Brežicah (svinjski sejem); v Vojniku*, okr. Celje; pri Sv. Jederti, okr. Laško; v Št. Ilju**, okr. Maribor; v Slivnici*, okr. Maribor; pri Sv. Vidu pri Ptuj**.

Dne 8. septembra v Gomilici, okr. Lipnica; v Frauenbergu, okr. Liezen; v Oppenbergu, okr. Rottenmann. Dne 9. septembra v Graden-Pibee**, okr. Voitsberg; v Gomilici okr. Lipnica; v Mozirju**, okr. Gornji-grad; v Gnasu, okr. Feldbah; v Ilzu, okr. Fürstenfeld; v Rušah**, okr. Maribor; na Spodnji Polskavi*, okr. Slov. Bistrica; pri Sv. Jurju v Slov. Gor**, okr. Sv. Lenart v Slov. Gor. Dne 10. septembra v Groß-Kleinu (klavna živina), okr. Lipnica; Rogatcu (z veliko živino); v Köflach*, okr. Voitsberg; v Leoben*; v Št. Mihaelu pri Leobnu (z muropoljsko živino); v Ormožu (sejem s ščetinarji). Dne 11. septembra na Bregu pri Ptuj (svinjski sejem); v Dobju, okr. Kozje; v Imenem, okr. Kozje; v Mariboru*. Dne 12. septembra na Bregu pri Ptuj* (svinjski sejem); v Gradcu (z rogato živino). Dne 13. septembra v Dobovi**, okr. Brežice (tudi konjski sejem); v Gradcu (z zaklano klavno živino); v Rogatcu (sejem s ščetinarji). Dne 14. septembra v Spitalu na Semeringu**, okr. Mürtzschlag; v Ivnici**, v Judenburgu; pri Sv. Ani na Krempingu*, okr. Cmurtek; v Golobinjaku**, okr. Kozje; v Brežicah (svinjski sejem); v Petrovčah, okr. Celje; v Manternu*; pri Sv. Antonu v Slov. Gor. Dne 16. septembra pri St. Veit a. Voggau**, okr. Lipnica; v Št. Mihaelu pri Leobnu (sejem z žrebeti); v Zdolah**, okr. Brežice; pri St. Janžu pri Spodnjem Dravogradu**, okr. Slovenji Gradec; v Glashütte**, okr. Deutschlandsberg; v Šmarju pri Jelšah**, v Gasenu**, okr. Birkfeld; v Weiznu**, v Braslovčah, okr. Vransko; v Loku**, okr. Laško; v Söchau**, okr. Fürstenfeld; v St. Štefanu pri Leobnu; v Wald*, okr. Mantern; v Gleisdorfu**. Dne 17. septembra v Radgoni**, v Kapeli**, okr. Brežice; v Ljutomeru**, v Ormožu (sejem s ščetinarji); pri Sv. Petru*, okr. Oberwölz. Dne 18. septembra v Ptuj (konjski sejem, sejem z govedom in ščetinarji); v Imenem (sejem s ščetinarji), okr. Kozje; pri Št. Jakobu, okr. Bruck. Dne 19. septembra v Obblarnu, okr. Gröbming; na Bregu pri Ptuj (svinjski sejem); v Doberni**, okr. Celje; v Gradcu (z rogato živino); v Stainzu**, okr. Kindberg. Dne 20. septembra v Liezenu (konjski sejem in tudi z žrebeti) v Rogatcu (sejem s ščetinarji); v Gradcu (z zaklano klavno živino). Dne 21. septembra v Fehringu**, v Ilzu**, okr. Voitsberg; v Hartberg am Leubung**, v Weisskirchen**, okr. Judenburg; v Lučanah**, okr. Arvež; v Št. Georgen a. Stiefing**, okr. Wildon; v Ormožu**;

v Povsredi**, okr. Kozje; v Framu**, okr. Maribor; v Brežicah (svinjski sejem); v Anger, okr. Birkfeld; v Murau**, v Laškem**.

Več kot 7 milijonov kron škoda je povzročila glasom natančnih poročil le na Štajerskem goveja kuga na gobcih in parkljih. Ako se k temu še premisli, da je vladala na Štajerskem l. 1900 in l. 1904 grozovita suša, potem se pač le čudimo, da imamo sploh še kaj živinorejcev. Natančna škoda znaša 72 milijonov kron. Pri temu se je računalo izgubo na živini, zmanjšani dohodek iz mleka, iz vožnje z volmi, škoda na živi teži, škoda vsled vstavljanja živinskega prometa, troški za zdravljenje, desinfekcijo živine itd. Le pri eni kravi, ki je obolela, znašala je vsled manjšega dohodka iz mleka prizadeta škoda več kot 66 kron. Ker se pri živinskih kugah ne sme prodajati ne živine ne mleka, ni čuda, ako potem živine primanjkuje in ako se zvišajo cene za meso in mleko. Da je bila po tej bolezni prizadeta škoda za kmetovalce naravnost ogromna, bi se dalo tudi s tem dokazati, koliko svot so morali kmetje iz hranilnic in posojilnic vzeti... Pa nekateri ljudje vendar še vedno edino po kmetu udrihajo, češ da on podraži meso in mleko!

40 letnico praznuje dne 8. septembra vrla požarna bramba v Slov. Bistrici. Čestitamo gasilec prav prirčno in upamo, da bode to potrebno društvo i zanaprej cvetalo ter napredovalo. Gut Heil!

Umrli je v Slovenski Bistrici splošno priljubljeni pekovski mojster g. Ferdinand Bratuscha. N. p. v. m.!

Spominsko ploščo odkrili so v Rogaški Slatini v spomin navzočnosti nezabnega nadvojvode Johanna I. 1810 v kopališču.

Zverinjak. (Popravek.) Z ozirom na naše poročilo glede požara na Wučajnkovem posestvu se nam poroča, da gospodar ni nikomur dovolil prenočiti, da ni nikdo za prenočišče prosil, da ogenj ni nastal vsled neprevidnosti, marveč da je nekdo nalašč zažgal.

Požar. V sv. Primožu pogorela je hiša s hlevom posestoika Karla Zupanc. Gasilci so zamogli le živino in nekaj pohištva rešiti. Škode je za 10.000 kron.

Nevarni vlomilci. Iz Sevnice se poroča, da krade na štajerski meji neka brčkone hrvatska banda vlomilcev. Tako so ti tatovi v sv. Križu vlomili pri trgovcu Kodriču in pokradli 2000 K denarja. Nadalje so ukradli mnogo obleke in drugega blaga v skupni vrednosti 3.500 K. Tudi pri raznih posestnikih so pokradli mnogo obleke in perila. V Štutni so vlomili pri trgovcu Ruper in pokradli, kar jim je prišlo v roke. Istotako se vlomili pri posestniku Jurkoviču. Ta jih je dvakrat. Tatovi so sicer zbežali, preje pa so pa zasacili. Tatovi so sicer zbežali, preje pa so pa zasacili. Tatovi so sicer zbežali, preje pa so pa zasacili. Tatovi so sicer zbežali, preje pa so pa zasacili.

Tatvine. V radgonski okolici bilo je posestniku Slana mesa in masti za 80 kron, posestniku Kovaču pa kokoši za 20 kron ukradenih. Tudi lansko leto se je vršilo tukaj mnogo tatvin.

Na Nemškem ponesrečeni rudarji. Pri veliki rudarski nesreči na cebi „Lothringen“ pri Bochumu (Prusija), ki se je zgodila 9. avgusta in o kateri smo takrat itak natančno poročali, bili so tudi sledeči avstrijski (štajerski) rudarji ubiti: Fran Božič, rojen 5. avgusta 1893 v Rastju pri Brežicah; Juri Jamišek, rojen 17. aprila 1874 v občini Doberni pri Celju; Salobir (krstno ime neznan), rojen 28. avgusta 1878 v Vodicah pri Slivnici; Franc Gobec, rojen v Bergovini pri Celju. Zaostali po teh v tujini smrtno ponesrečenih rudarjih naj svoje rentne ali odškodninske zahteve čimhitreje pri avstro-ogorskem vicekonzulatu v Dortmundu (na Nemškem) naznani.

Zapri so v Mariboru deklo Rozo Zdolšek iz Ponikve, ki je svoji gospodnji razne stvari pokradla.

Berači postajajo ob petkih tudi v Mariboru že jako neprijetni. Zadnji petek je policija v Mariboru tekom 2 ur 67 beračev vlovila. Od dala jih je 35 sodniji, 24 jih je naznanila in 8 izpustila (zaradi visoke starosti ali pohabjenosti). Večinoma so ti berači leni ljudje iz okolice, ki bi še prav lahko na deželi dela dobili. Neka ženska je najprve napravila lepo vlogo v špar-kaso, potem pa je šla beračiti. Pri nekemu dru-

gemu beraču so najdlj celo 420 kron denarja, kar je gotovo prav „lep zaslužek.“ Resnične reveže naj se podpira, a lenuhe naj bi se strogo kaznovalo.

Smrtna nesreča. V Ptuj se je splašil konj posestnika Lesjaka iz Gruškovec. Konj je bežal do mestne mitnice, kjer ga je g. Anton Čus vstavil. Zdivjan konj je več oseb ranil. 72 letna vžitkarica Neža Mihorko pa je bila že preje od splasenege konja pohojena in tako težko ranjena, da je čez pol ure umrla. Istotako je konj vrgel kmeta Cigra Novoselo in ga težko ranil. Lastnik konja baje ni nesreče kriv in je bil pri zasledovanju zdivjane živali sam ranjen.

Zapri so v Trbovljah delavca Antona Cvetko zaradi nasilja in nevarne grožnje.

Automobilске nesreče se vsled ozkih cest v zgornji Savinjski dolini množijo. Posestniku Robniku povozil je auto dva vola. Par dni pozneje povozil je 11 letnega Antona Sedmak, ki je precej ranjen. Pri Braslovčah zopet bi en auto kmalu v Savinjo padel. Isti auto bi na ozki cesti kmalu še več drugih nesreč povzročil. Prebivalstvo zahteva, da se na teh ozkih cestah automobilski promet prepove.

Ukradel je neznan tat v Ratteyovi gostilni v Vojniku dve denarni nabiralnici, v katerih je bilo okroglo 50 kron denarja.

Vlak povozil je na postaji Divača železničarja Rudolfa Verdnik iz Cirkovca pri Ptuj. Nesrečnežu je odrgalo glavo.

Sodniji naznanili so hlapca Pristovšek v Gaberjih pri Celju, ker je izvršil razna nasilstva in je zlasti nekega psa hudo trpinčil.

Smrt v plamenih. Dne 28. p. m. pogorelo je v Sv. Lovrencu dr. polje Schumerjevo gospodarsko poslopje. Ogenj se je razširil in je vpepelil tudi sosedno gospodarsko poslopje posestnika Medveda. Tam je prenočil neki Jože Gajzer iz Ptujске gore, ki je ni mogel več iz plamen rešiti. Našli so pozneje le par zgorelih kosti. Sodi se, da je Gajzer iz neprevidnosti zažgal.

Požar. V Mariboru je gorelo v delavnici krojača Al. Kapuna. Gasilci so takoj došli in so razširjenje ognja preprečili. Požar je pa vendar za okroglo 4000 kron škodo napravil.

Stepli so se v Vosini fantje, seveda zaradi deklet. Janez Videčnik bil je težko ranjen. Tudi Anton Napotnik je poškodovan.

Nevarnega vlomilca so vjeli v osebi že mnogokrat predkaznovanega Alojza Lešnik. Nasilnež je osumljen, da je izvršil razne vlome v okrajih Radgona, Zgornja Radgona in Ljutomer. Stražmojster Slivar ga jo pri Ljutomeru zasačil in sodniji odvedel.

Obesiti se je hotel v Mariboru čevljar Lovrenc Pachitsch. Opazili so ga pravočasno in ga oddali v bolnišnico. Baje se je nesrečnežu zmešalo.

Poskušeni rop. Na poti iz Konjic v Tepino napadla sta dva neznana roparja kmetico Jožefo Ribič. Pobila sta jo na tla in jo hudo ranila. Brčkone sta jo hotela oropati, a sta bila prepodena.

Zastrupljene ovce. Ovce posestnika Raučnika na Paki so se pasle na njivi sosedu Vrečko. To je Vrečkovega sina tako zježilo, da je dal ovcam zastrupljenega kruha. Dve ovci sta poginili. Sarovega fanta se je sodniji naznanilo.

Iz Koroškega.

Iz spodnje Rožne doline se piše: 25. p. m. hotelo je črno društvo „Orel“ podomače „čukov“ v Svečah neko „slavnost“ vprizoriti, pri kateri bi se seveda z vsemi mogočimi sredstvi zoper koroške domačine hujskalo. Samoumevno bi prišli tudi kranjski rogovileži, katerih sploh pri teh klerikalnih prireditvah nikdar ne manjka. Oblast je z ozirom na javni red to hujskajočo veselico prepovedala. To je seveda „Šmirovo“ uredništvo grozno razburilo in cele škafe gnojnice je izlival ta kranjski listič na c. kr. oblast. „Šmir“ pravi, da se bode veselica v kratkem ponovila in da jo bode oblast morala dovoliti. Ne vemo, kaj se ti farški hujskaci že vse domišljujejo. Ali mislijo, da bodejo res kranjski in srbski veleizdajci po Koroškem gospodarili? V vsaki vasi se danes že „orle“ ali „čuke“ uredničuje. In mladino se pri temu navaja na ponočevanje, pijančevanje, razuzdano življenje, pretepe in sovraštvo. Voditelji tega grdega zapeljavanja kmetijske mladine pa so škrici in politični duhovniki, katerim

Zobna kréma

KALODONT
Ustna voda 40

je za vero ravno toliko kakor za lanski sneg. Tako se širi po Koroškem grdo gonjo in splošno sovraštvo. Eden teh na Kranjskem vzgojenih prvaških voditeljev se nahaja tudi v Svečah. Pa se ti fantalinčki presneto motijo, ako mislijo z grožnjami c. k. oblast prestrašiti. Tudi ko bi se jim oblast v resnici uklonila, bi ljudstvo samo to večno hujskarijo ne trpelo. Koroško ljudstvo si bode znalo samo red napraviti in ne bode več dolgo te kranjsko-srbske hujskarije trpelo!

Föderlach. Piše se nam: Zadnjič smo poročali, da imajo tukajšni slovenski hujskački enega „voditelja“, ki rad — krade. Mož je celo občinski svetovalec občine Wernberg, nakar tamonjho prebivalstvo gotovo ni posebno ponosno. Piše se Nace Selander. Zadnjič je ta poštenjakovič eno sekiro ukradel; delavci pa so ga opazili in prisilili, da mora sekiro nazaj prinesiti. Ker jo je bil nazaj prinesel, predno se ga je sodniji naznanilo, bil je oproščen. Imel je pa še to predrznost, da je dva delavca zaradi žaljenja časti tožil, ker se nista pustila od njega obkrasti. Seveda sta bila delavca oproščena in Selander mora vse troške plačati. Radovedni smo, kaj bode „Šmir“ k tej umazani zadevi rekel in koliko časa bodejo prvaki tega poštenjaka še kot svojega „voditelja“ obdržali.

St. Lipš pri Rajneku (Sejem. — Pretep. — Zapeljivost.) Piše se nam: Dne 25. avgusta t. l. se je vršil pri „Štrajharju“ sejem. Ljudi je prišlo precej veliko iz okolice — Že dolga leta je bilo v naši majhni vasi mir, ali letos je pretep do pretepa. Najbližnji sosed in prijatelj, oziroma fantalin, si ne dajo pokoja. Že osem dni poprej so vabili eden drugega na pretep. In res, dne 25. avgusta v imenovani gostilni je prišlo do krvavega boja. Več kot petnajst takih fantov in tudi več možev se je privleklo in okoli desetih ponoči se je vršil boj. Drugi dan je že šel eden z razbito črepinjo tolažbo iskat k zdravniku. V nekih urah je že bil g. orožnik Rothleitner pri nas, da bo poiskal te mlade fantaline; seveda sedaj noheden ni kriv in sploh se ne vè dognati, kdo ga je sunil. Čisto gotovo pride pri sodnji na dan in se bo moral menda poseben vlak oskrbeti, da jih bo peljal k sodnji. Pretep je prišel zavoljo deklet. Torej dragi stariši! Varujte svoje sine, da ne bojo zaradi deklet nesrečni!

Poslanca J. W. Dobernig, ki je tudi predsednik avstrijske delegacije in ki spada med najznamenitejše sinove prelepe koroške dežele, imenoval je koroški napredni „Bauernbund“ ob priliki njegovega 50 letnega rojstvenega dneva za častnega člana. Čestitamo mu prav prisrčno!

Šod volicev obdržal je preteklo nedeljo v županovi gostilni v Tigringu vrli napredni poslanec g. Jakob Lutschounig. Šod je bil jako dobro obiskan. G. poslanec je v enournem govoru podal svoje poročilo in poljudno razjasnil politični položaj. Navzoči so mu odobraval in so ednoglasno sprejeli resolucijo, ki jo je g. nadučitelj Schiestl predlagal. V tej resoluciji se izraža g. poslanec zahvala za njegov trud in polno zaupanje. Nasprotnikov ni bilo na shodu opaziti.

Smrtne nesreče. Pekovski pomočnik Peter Kogej v Spodnjem Trbižu padel je čez železniški breg. Ranil se je tako težko, da je v bolnici na prizadetih ranah umrl. — V Stražiži padla je Marija Wastl v klet; zlomila si je hrbtenico in bila na mestu mrtva.

Ukradel je nekdo trgovčevi ženi Flori Grünfeld v Vrbi zlato uro in dolgo zlato verigo.

Rešitev življenja. 2 letni deček perice Hauptmann v Celovcu prišel je na železniško progo, ko je ravno brzovlak prihajal. Trgovec Pra je otoka opazil in mu v lastni nevarnosti življenje rešil.

Svinjar. Zaprl so v Beljaku ključarja Karla Ravš, ker se je v nekem hlevu nad živino zagrešil. Istotako so zaprl v Wölku hlapca Miho Mibing, ki je bil v neko telico „zaljubljen“.

Automobil povozil je pri Celovcu hlapca Jakoba Šlamičnik. Zlomilo mu je nogo. Nesreč-

než je ležal celo noč brez pomoči v cestnem parku. Šele drugo jutro se ga je našlo in v bolnico odpeljalo.

Smrtno ponesrečil je v občini Wrießnitz tesarski polir Luka Zdovec. Pri delu padel je 4 metre globoko na betonski tlak. Zlomil si je vrat, tako da je bil v par minutah mrtev.

Strela. V Zammelsbergu udarila je strela v stolp farne cerkve. Razbila je strelovo, tako da se je še na 30 metrov daleč kose najdlo. Potem je šla strela k stolpu za zvoniti in je tam 10 klopi razbila. Od tam je šla po železni pokopališki ograji, katere je okroglo 5 metrov raztopila in raztrgala, proti farovžu in je tam v vodovod udarila. Zažgala ni. Vsa cerkvena okna in mnogo okén sosednih hiš je razbila.

Zasulo je v jami na Königsbergu pri Raiblu rudarja Tomaža Patzi. Težko ranjenega so odpeljali v bolnišnico.

Gorelo je v žagi posestnika Hebein v Matschiedl. Ogenj se je pravočasno opazilo in pogasilo, tako da škoda ni velika. Baj je bilo nalašč zažgano.

Požar. V Celovcu je gorelo v gospodarskem poslopuj posestnika Lemesch. Požar je nastal v zalogi krme. Bil je jako nevaren, kajti okoli je izredno mnogo materiala. A gasilci so prišli jako hitro in so ogenj omejili. Prizadeta škoda je prav izdatna.

Kokoši kradejo doslej še neznani tatovi v predmestju sv. Martina pri Beljaku. Več posestnikov je hudo obkradenih.

Nekaj besed k bližajoči se trgatvi.

Pri nedvomno velikem napredku, katerega opazujemo pri obdelovanju vinske trte po nastopu trne uši, se je pravzaprav čuditi, da je drugi del vinarstva, namreč kletarstvo, ostalo še precej na isti stopnji, na kateri je bilo pred pojavom tega škodljivca.

Marsikter je sicer dober vinogradnik, a prav slab kletar. Krčevito se drži v tem oziru starih načel, prevzetih od svojih prednikov. Četudi je tu in tam opravičena neka mera nezaupljivosti proti raznim, sodobnim novotarijam, vendar naj ne sega ta mera čez mejo, katero začrtajo zdrav razum in pa lastne in drugih izkušnje. Nezaupljivost ne sme biti tako velika, da izključi vsak napredek brez pomisleka in morda včasih še sploh le za to, ker to, kar se priporoča, ni zrastle na zelniku istega, kateremu se priporoča.

Napredek je vsepovsod potreben in če je potreben pri gojenju vinske trte, ni nič manj potreben pri gojenju vinskega pridelka; saj je zdavnej dognana resnica, da je vinoreja tem dobičkonosnejša, čim popolnejše je kletarstvo.

Marsikter vinogradnik se je že prepričal sam, da je kupec sicer občudoval in hvalil njegov lepo obdelan vinograd, a njegovo vino pa imenoval brozgo ali čorbo, ki ima razne okuse, samo vinskega ne in ktere ne more rabiti. Pri slabem kletarjenju se pač pokvari tudi pridelek iz lepega in dobrega grozdja.

Pri dobri volji in pri vpoštevanju na razpolago stojičih navodil in nasvetov bi se lahko preprečili mnogi običajni pogoški in bolezni, ki delajo vina manj vredna in suh naš narodnogospodarski žej. Da se temu odmore, se je treba sprijazniti z mislijo, da po stari poti ne gre naprej. Ne sme se pač prezirati onih okolištin, ki vplivajo na kakovost vina, da ne bo ta odvisna samo od naključja.

In ker imamo že ob trgatvi priliko vplivati na kakovost bodočega vina, je pač važno, da določimo pravi čas trgatve ter da isto izvršimo z največjo skrbnostjo. Posebno važna je pri nas določitev časa trgatve, kajti le premnogokrat se brez pravega vzroka prerano bere. To tudi marsikdo uvideva, a ne vpoštevata. Znan mi je slučaj, da se je neki vinogradnik, ki je prerano bral in dobil zato pravo kiselo, rotlo, da bode postavil v vinograd kamen z vsekanim napisom, kedaj mu je v bodoče iti brat; do prihodnje jeseni pa je pozabil na kamen in na vse skupaj ter je bil eden prvih, ki so pričeli prerano s trgatvijo. Ravnal je kakor mnogi drugi proti boljsemu, lastnemu prepričanju, boječ se, da mu par jagod segnje.

Ob času zorenja pa zaleže par dni čakanja veliko, kajti grozdje pridobi vsak dan na sladkobi in zgubi na kislini, mehenice postanejo dan za dnevom tanjše, vsebina jagod pa sočnejša: vse to torej v obilni meri odvaga izgubo, ki zna morebiti nastati vsled tu in tam se pojavljajočih gnilobe. Kaj drugega je seveda, če gniloba prav močno nastopa; tedaj se lahko vsled čakanja več izgubi, kakor pridobi. V takih slučajih je treba podbirati, včasih tudi splošno brati. Vendar se taki pojavi dogode že bolj praviemu času trgatve. Nikakor pa ni opravičeno, pri nas pričeti s trgatvo pred oktobrom ali že celo v sredini septembra, kar se je v zadnjih letih po nekod dogajalo. Ni treba ravno posnemati vsakega strahopetca, ki se trese za vsako jagodo in prične trgati, če le vidi kaj kako gnilo ali od ptičev, oziroma muh načeto jagodo, ne oziraje se na to, je-li grozdje zrelo ali ne. Taka preneglica posameznikov pokvari dostikrat kakovost vin celega ukošča, kajti za prvimi pričnejo trgati drugi in marsikteri, ki bi sicer rad

še čakal, je primoran tudi pričeti, sicer postane njegovo vinograd pribežališče vseh grešnikov, krščenih in ne krščenih.

Bere naj se, kadar je grozdje zrelo in to je, ki prične pečeljni leseneti, jagode pa dobivati na solniti strani rujavkasto barvo, da zglejajo, kakor bi bile opečene. Ob enem postaja listje rumenkasto, kar je znamenje, da mu že pojava sladkobotvorna moč. To je torej pravi čas trgatve. Nadalje naj se ne trga, dokler je grozdje mokro bodisi od rose ali dežja, ker zamore ta voda zdato poslabšati pridelek. Le v slučaju, da nastopi dolgotrajno, deževno vreme, ki povzroča močan gnitje, ne kaže odlašati s trgatvijo, a tudi ob takih prilikah naj se vsaj počaka, da preneha deževati.

Pri trgatvi je skrbno ločiti nezrelo in gnilo ali drugače bolano grozdje od zrelega in zdravega, istotako belo od črnega, posebno tam, kjer kupci ne marajo pri vinu visoke barve. Kjer je mogoče, naj se tudi posamezne vrste trgo za se.

Skrbno, pravilno obiranje povzroča res več dela, vendar je na ta način spravljivi pridelek žlahtnejši, ki se da tudi lažje in boljše razpečati; večji trud je torej obilno poplačan.

Sicer pa je mogoče narediti še dobro vino tudi iz gnilega grozdja, ako se ga hitro stisne in natoči v zažveplan sod, da se lahko vsa nesnaga vsede na dno, predno prične vreti. Drugi ali tretji dan, na vsak način pred začetkom vretja, je tako očiščen most pretočit, da se nesnaga izloči, most pa prežati in da izpuhti žveplena sokislina, ki sicer ovira vrenje mošta. Da se sedaj vrenje pospeši je priporočljivo, dodati močno kipečega mošta iz zdravega grozdja.

Na enak način bode letos ravnati z moštom tam, kjer se je pozno žveplalo proti trdni plesnobi, da se izloči med jagodami ostalo žveplo preje, kakor začne vreti, da torej ne dobi mošt okus, oziroma duha po gnilih jajcih. Če bi se še pa vzliz temu pojavil ta neprijeten duh, tedaj je mošt hitro po burnem vrenju razpršeno pretočiti v neveliko zažveplan sod, in je tako pretakanje ponavljati v presledkih tako dolgo, dokler ne dobi vino čisti okus. Žveplena sokislina, ki jo spravimo z žveplanjem sode v vino in pa žvepleni vodik, ki povzroča oni neprijetni okus, se spojita namreč sčasoma v vodo in žveplo, ki se potem v obliki finega prahu vsede na dno sode.

Druga važna, a pri nas še toli zanemarjena točka bodisi pri trgatvi, kakor pri poznejšem kletarjenju je snaga. Nikdar ni mogoče dovolj opozarjati na dejstvo, da brez snage ni dobrega, stanovitnega čistookusnega vina. Komaj bilo dovolj, da bi se na vse posode, orodje in shrambe vtisnila vžgana besedica »snaga«, ki naj bi vedno opominjala vsakega, kaj mu je storiti, predno rabi to in ono.

Skafi (vedrice), brente (pute), stiskalnica, kadi, sodi, klet i. t. d.: vse to mora biti pred trgatvo skrbno osnaženo, četudi je tu in tam trda za vodo. Klet je prežati, očistiti vseh trohljivih snovi, vnesti in pomesti ter pobeliti, kar se lahko zgodi s trsno škroplilnico. Beležu se naj dodane nekoliko bakrene galice, ki zatirajo plesnobe in prhnenje povzročajoče glivice. Zavoljo tega je pobeliti še s to zmesjo tudi gantare. Če se belež na zidu noče sušiti, kar je v vlažnih kletih skoraj gotovo, tedaj se priporoča poprašiti stene s fino zmletim gipsom. Posebno lahko se opravi to delo z žveplalnikom.

Priporočljivo je tudi klet, ko smo jo dovolj prežarčili, žveplati na ta način, da vsujemo na žrjavico nekoliko žvepla; okna in duri je treba pa dobro zamašiti, da je učinek boljši. Pozneje je seveda klet zopet primerno prežarčiti, sicer bi ne bilo obstati v njej.

Slaba, a neredka razvada je tudi puščati ostanke zadnjega stiskanja na stiskalnici včasih do prihodnje trgatve. Ti ostanke se kisajo in povzročajo, ako se stiskalnica prav temeljito ne osnaži, cikanje prihodnjega stiskanega pridelka. Stiskalnico je torej takoj po uporabi in potem pred uporabo dobro očistiti.

Kako je ravnati s sodi, je bilo opisano pred kratkim v tem listu. Omeniti je še, da je pri železju ki lahko pride pri trgatvi z moštom v dotiko, skrbno odgrniti rjo s peskom, ker je rja dostikrat kriva, da vino počrni. Iz istih vzrokov je paziti na to, da železo pri sodovih vrticah na notranji strani dobro zalite s smoljo.

Zupanc. („Gosp. glasnik“)

Otroci dobijo lahko zobe

S skrbjo gleda marsikatera mati času nasproti, ko dobi njen ljubček zobe, zlasti ako njegovo truplo ni dovolj krepko. Da se to krepkost dvigne, nimamo, kakor zamorejo tisočere matere potrditi, boljšega sredstva, nego je Scottova emulzija. Njena raba povzroči dostikrat že v razmeroma kratkem času preobrat k boljsemu, mali postane tako rekoč svežejši in dobi zobe brez vsacega motenja. Dostikrat ljubijo otroci

SCOTTOVO EMULZIJ

tako močno, da Scottovo steklenico navdušeno pozdravljajo, kar napravi zdravljenje s tem krasnim okrepčalnim sredstvom za mati in otroke za pravo veselje.

Pa samo Scottova emulzija, nobena druga.

Cena originalne steklenice 2 K 50 h. Se dobi v vseh apotekah. Proti vposiljaji 50 h v znakah na SCOTT & BOWNE, z o. r. Dunaj VII, in pod pozivom na ta list se zgodi enkratna dopolnila tevo izkušnje po apoteki.

MOJA STARA

izkušnja me uči, da rabim za negovanje moje kože le Steckenpferd-lilijung-mlečno milo od tvrdke Bergmann & Co., Tetschen a/E. Kos za 80 h se dobi povsod. 229